

Υπόθεση C-23/92

Maria Grana-Novoa

κατά

Landesversicherungsanstalt Hessen

(αίτηση του Bundessozialgericht
για την έκδοση προδικαστικής απόφασης)

«Κοινωνική ασφάλιση των διακινουμένων εργαζομένων — Ίση μεταχείριση —
Σύμβαση συναφθείσα μεταξύ κράτους μέλους και τρίτης χώρας»

Έκθεση ακροατηρίου	I - 4506
Προτάσεις του γενικού εισαγγελέα W. Van Gerven της 28ης Απριλίου 1993 ...	I - 4521
Απόφαση του Δικαστηρίου της 2ας Αυγούστου 1993	I - 4533

Περίληψη της απόφασης

Κοινωνική ασφάλιση των διακινουμένων εργαζομένων — Νομοθεσία κράτους μέλους κατά την έννοια του άρθρου 1, στοιχείο ι', του κανονισμού 1408/71 — Έννοια — Σύμβαση κοινωνικής ασφαλίσεως συναφθείσα μεταξύ κράτους μέλους και τρίτου κράτους — Αποκλείεται — Σύμβαση ενσωματωθείσα υπό μορφή νόμου στην εσωτερική έννομη τάξη — Δεν ασκεί επιρροή

(Κανονισμός 1408/71 του Συμβουλίου, άρθρο 1, στοιχ. ι')

Όπως προκύπτει από τις διατάξεις του κανονισμού 1408/71, όσον αφορά τις διεθνείς συμβάσεις κοινωνικής ασφαλίσεως, στο πεδίο εφαρμογής του εμπίπτουν εκείνες μόνον στα πλαίσια των οποίων συμβαλλό-

μενα μέρη είναι τουλάχιστον δύο κράτη μέλη, ενώ, όσον αφορά τις συμβάσεις που συνάπτονται με ένα ή περισσότερα τρίτα κράτη, ο κανονισμός εφαρμόζεται μόνο στο μέτρο που άπτεται των σχέσεων μεταξύ

κρατών μελών. Αντίθετα, καμιά διάταξη του κανονισμού δεν αναφέρεται στις συμβάσεις που συνάπτει ένα μόνο κράτος μέλος με ένα ή περισσότερα τρίτα κράτη, ούτε όσον αφορά το ζήτημα αν και σε ποιο βαθμό το σύστημα του κανονισμού καλείται να τις αντικαταστήσει, ούτε όσον αφορά την εφαρμογή της αρχής περί ίσης μεταχειρίσεως. Επομένως, διαπιστώνεται ότι πρόθεση του νομοθέτη ήταν να αποκλειστούν οι εν λόγω συμβάσεις από το πεδίο εφαρμογής του κανονισμού.

Υπό τις περιστάσεις αυτές, το άρθρο 1, στοιχείο ι', του κανονισμού 1408/71 έχει την έννοια ότι ο κατά το ανωτέρω άρθρο όρος «νομοθεσία» δεν περιλαμβάνει τις διατάξεις διεθνών συμβάσεων κοινωνικής ασφαλίσεως που συνάπτει ένα μόνον κράτος μέλος με τρίτο κράτος. Την ερμηνεία αυτή δεν αναιρεί το γεγονός ότι οι συμβάσεις αυτές ενσωματώθηκαν, υπό μορφή νόμου, στην εσωτερική έννομη τάξη του ενδιαφερομένου κράτους μέλους.

ΕΚΘΕΣΗ ΑΚΡΟΑΘΗΡΙΟΥ στην υπόθεση C-23/92 *

I — Κανονιστικό πλαίσιο, πραγματικά περιστατικά και δικονομικές διατάξεις

α) Επίδικη κανονιστική ρύθμιση στην Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας

1. Στην Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, ο Reichsversicherungsordnung (κώδικας κοινωνικών ασφαλίσεων) εξαρτά τη χορήγηση συντάξεως λόγω ανικανότητας προς εργασία από περίοδο μαθητείας που διήνυσε ο ίδιος ο ασφαλισμένος επί 60 μήνες προ της επελεύσεως της ανικανότητας ή από περίοδο 240 μηνών ασφαλίσεως πριν από την υποβολή της σχετικής αιτήσεως.

2. Στις 25 Φεβρουαρίου 1964, η Γερμανία συνήψε με την Ελβετική Συνομοσπονδία σύμβαση περί κοινωνικής ασφαλίσεως

(BGBl. 1965, II, σ. 1294), η οποία τροποποιήθηκε με συμπληρωματική σύμβαση της 9ης Σεπτεμβρίου 1975 (BGBl. 1976, II, σ. 1372).

Η ανωτέρω διμερής σύμβαση προβλέπει ότι για τη γένεση δικαιώματος λήψεως παροχών, κατ' εφαρμογή της γερμανικής κανονιστικής ρυθμίσεως, λαμβάνονται υπόψη και ασφαλιστικές περίοδοι διανυθείσες σύμφωνα με το ελβετικό δίκαιο, οσάκις οι ασφαλιστικές περίοδοι που λαμβάνονται υπόψη κατά το γερμανικό δίκαιο ανέρχονται σε 12 τουλάχιστον μήνες.

Δυνάμει της συμβάσεως, η προαναφερθείσα αρχή περί υπολογισμού των περιόδων ασφαλίσεως εφαρμόζεται αποκλειστικώς στους γερμανούς και ελβετούς υπηκόους.

* Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική.